

17 בפברואר 2026

ועדת היגוי ביה"ס חדש

משתתפים:

אלעד ארזי – ראש המועצה
זהבה הראל – מנהלת מחלקת חינוך
מיטל אבטליון – מנהלת ביה"ס היסודי
ענבר כהן – חברת מועצה
יהודית בלום – חברת מועצה

דברי פתיחה – מיטל, מנהלת בית הספר.

הרעיון לפיצול עלה מתוך בית הספר בשל הקושי עם גודל בית הספר, כמות התלמידים, כמות תלמידי המגזר, חוסר בכיתות ובמרחבים ומשם נוצר הצורך בפיצול בית הספר.

לאחר מכן היה תהליך של צוות מקצועי יחד עם שיתוף ציבור והגענו לנקודה זו לשמוע את צוות המורים.

המשך – אלעד, ראש המועצה.

ההחלטה על פיצול בית הספר היסודי, שהתקבלה לאחר שהוקם מבנה לחטיבת ביניים, היא החלטה כבדת משקל, שהתקבלה מתוך הבנת הצורך, מתוך הזעקה שלכם המורים ושל מיטל – שאמרה שמאוד קשה ככה לנהל בית ספר ולתת לילדי להבים את החינוך המיטבי שמגיע להם.

אנחנו לא הסכמנו לעמוד מהצד. היה הרבה יותר פשוט לתת להחלטה הקודמת להתנהל, חטיבת ביניים צומחת, תיכון. אבל למרות שההחלטה הזאת כבר התקבלה, החלטנו אחרת מתוך הצורך כי אנחנו מאמינים שצריך לתת לילדים את הכי טוב שאפשר.

חשוב לי לומר – המבנים הם חשובים, אבל הם לא הדבר החשוב ביותר. הצוות החינוכי הוא הלב של המערכת, ואתם אלה שבסוף יהיה לכם טוב יותר ללמד – מרחבים, פחות צפיפות בכיתות, אפשרות להגשים רעיונות וחלומות.

עשינו תהליך ארוך ואנחנו נמצאים במהלכו. יש עוד פגישת ועדת היגוי ומליאת מועצה שצריכה לקבל החלטה. התהליך כלל ביקור בבתי ספר, שיחות עם מומחים, מפגשים עם אנשים מקצוע מהמשרד, עם השר ומנכ"ל משרד החינוך, וגם שיתוף ציבור ואנשי מקצוע וציבור מלהבים. זאת לא היתה החלטה של רגע, אלא מחשבה מעמיקה שנעשתה. בתהליך הזה היתה שותפה מיטל לאורך כל הדרך כנציגת בית הספר.

אנחנו כאן כדי לשמוע אתכם, גם כי אתם רוצים להשמיע וגם כי אנחנו רוצים ללמוד.

זה לא יהיה תהליך פשוט לאף אחד, לא לילדים, לא להורים, לא לצוות, לא למנהלת – אבל בסוף אנחנו רוצים לעשות את הדבר הנכון גם אם זה קשה וכואב – כי זה יביא את הדבר הנכון לילדי הישוב.

זהבה מוסיפה שהיה תהליך שיתוף ציבור.

שאלות ושיח שעולות.

עלתה שאלה אם כבר התקבלה החלטה או שבאמת באו להקשיב.

התשובה היא שלא התקבלה החלטה. נמצאים כאן נציגי ועד ההורים, יהודית ורן, שמתכנסים מחר בערב לגבש המלצות למליאת המועצה.

ליטל אומרת שהפיצול ישבור את הלב הזה שאתה מדבר עליו. הצוות כאן עובד יחד שנים. חדר מורים בריא שדואג אחד לשני.

עולה גם שאלה על מורות שמלמדות כיום ג-ד, מה יעלה בגורלן. מה קורה עם טקסים ופעילויות. חונכויות והעצמה של ילדים בוגרים את הצעירים.

אלעד אומר שהדברים האלה עלו גם בשיח בנוגע לפיצול. לגבי האופציות הקיימות הכל על השולחן. מניתוח שעשינו אחרי השולחנות העגולים יש קונצנזוס רחב בקרב ההורים והתושבים שהפיצול שצריך להיות הוא א-ג, ד-ו.

זהבה מסבירה שמעצם הפיצול, כל פיצול, שנוצר מהצורך הזה שכולכם דיברתם עליו. הצבע שהפיצול מקבל הוא שונה אם מפצלים לרוחב או לאורך שונה, אבל מצריך פיצול כך או כך. אנחנו צריכים לחשוב ביחד איך עושים את זה הכי טוב, איך יוצרים פיצול תוך שיתופי פעולה ושמירה על עבודה משותפת. בסוף שינוי הוא קשה, אבל מזמין גם הזדמנויות חדשות. אנחנו פה כדי להקשיב גם לקשה וגם לחשוב על ההזדמנויות בדבר הזה.

עולה בקשה לקחת בחשבון שייתכן וזה לא יתאים למורים לעבוד בבית ספר תלת-שנתי ושיש מורים שיעזבו.

עולות שתי שאלות – אחת אם ירד החמ"ד מהפרק, השניה אם כל בית ספר יהיה בעצמו ואז הפיצול הוא משמעותי.

אלעד משיב שכרגע הכל על השולחן, אז לא יודעים לומר.

יש דיון לגבי אופן הדיון, קבלת ההחלטות. עדי רון מסבירה שהשיחה פה מאוד חשובה כי זה פקטור נוסף בדיון מחר בועדת ההיגוי ולאחר מכן במליאת המועצה. יכולה להגיד באופן חד משמעי שהחלטה לא התקבלה והיא תקרה רק לאחר התכנסות מליאת המועצה.

אלעד ממשיך ומסביר שמאחורי הכל בסוף יש משרד שצריך לתת מענה ומעטפת למה שיקודם פה. המשרד דורש שיהיו שני סמלי מוסד (כלומר לא מוסד אחד שמתנהל בשני קמפוסים).

מעין מדברת כרגע בתור תושבת, היא לימדה בבית ספר מפוצל גילאית. ומדברת על היתרון במקצוע. בנוסף אומרת שפיצול א-ו יפצל את הקהילה, לעומת פיצול גילאי שישמור על חברת התלמידים והקהילה.

ענבר שואלת האם לא חשוב שילד בכיתה ב' יפגוש ילד בכיתה ו'. האם אנחנו לא מיייתמים טקסים?

עדי מבקשת לשמוע מהמורים מה לדעתם הדברים החיוביים מה החששות והקשיים.

שרונה אומרת שיש ערך גדול לבית ספר רב-גילאי. לא מצליחה לראות בית ספר בלי בוגרים – מועצת תלמידים, חונכים, טקסים, חיקוי. כן חושבת שאפשר לעשות פיצול א-ו גיאוגרפי אבל לא לפי אזור מגורים בגושים. יצמצם את הכיתות. גם היא חושבת שזה בית ספר גדול מדי וצריך פיצול. אפשר גם במודל הזה לתת מענה למקצועיות המורים, כי אפשר תמיד לשבץ מורים בשכבות גיל ספציפיות, גם אם המוסד הוא א-ו, מורה יכול להתמקצע בו בא-ג'. יש גם יתרון לגיוון. מאמינה שהצוות יסתדר גם בפיצול הגילאי (שישמרו על חברויות וקשרי עבודה), לא חושבת על הצוות בפיצול, דווקא על חברת התלמידים.

עולה דיון גם סביב החמ"ד.

חוזר דיון לגילאי. מעין מבקשת לחשוב כהורים לא רק כמורים.

מיטל אומרת שזה לא המקום הראשון שמפצלים בית ספר, הרבה בתי ספר נבנים ומתחילים לצמוח מלמטה. הכיתות עצמן לא מגובשות זו עם זו, אז גם אם לוקחים כיתות שלמות זה מצמצם את הקושי.

ענבר רוצה לשאול פרקטית, נניח שחילקנו לרוחב, מה עשיתי בזה כמורה אם עדיין יש 30 תלמידים בכיתה. השיעורים מתנהלים אותו דבר כי גודל הכיתה לא משתנה.

זהבה מבקשת להבהיר – הצמצום הוא בבית הספר ולא בכיתה. התקן לכיתה לא נקבע לפי הרצון של להבים. ועם זאת זה עדיין משנה, כי בית ספר זה לא רק מה שקורה בכיתה ואפילו לא רק מה שקורה בהפסקה. יש פסיכולוג בבית ספר ויועצות והעומס מקשה מאוד. ילדים עם צרכים צריכים מקום שיוכלו לקבל מענה פרטני. צריכים מרחב. בית ספר של מעל 700 תלמידים גם אם מתאמצים מאוד לא יכול לתת מענה טוב לילדים. בית ספר ענק עם יועצות אחת כשהשניה בחופשת לידה קשה לו לתת מענה. בסוף בסוף אנחנו חייבים לקבל החלטה שהיא הנכונה ביותר לילדים, וברור שיכול להיות לא נוח.

עולה שאלה אם מדברים על WELL BEING האם חושבים על כיתות חינוך מיוחד?

אלעד אומר שזו שאלה מצוינת. זו הזדמנות שאנחנו יכולים לנצל, כי עכשיו יהיה מקום פיזי לזה. בכל החלטה שנקבל אם זה יהיה א-ו, חובה ג-ד-ו, בכל החלטה יהיו חסרונות. מה שמעיין תיארה זה מה שרוב הורי להבים חושבים. אני בעצמי התנדנדתי בין האפשרויות, כי אין כאן החלטה שהיא חד-משמעית טובה בלי חסרונות.

ענבר שואלת האם יש איש מקצוע שבחן אם זה נכון מקצועית לפצל גילאית?

יהודית משיבה שהיא ניהלה את בית הספר הזה לפני הרבה שנים והיתה מפקחת מחוז דרום בתפקידה האחרון במשרד (ועברה דרך כל התפקידים). בדיון השתתפו אנשי מקצוע גם מלהבים וגם מהמשרד – מהנהלת המחוז, דרך אנשי בינוי ופיתוח, דרך מנכ"ל משרד החינוך. כשיצאנו לדרך ונפגשנו עם מנכ"ל המשרד וכל המטה שלו. כל פיצול הוא קשה ומאתגר, וכל אחד יקבל החלטה שלו איך לפעול, אבל יש בזה גם הזדמנויות אדירות וכל אחד יוכל ליישם תכניות פדגוגיות משמעותיות ומאפשר להתרענן.

עולה סוגיה שיש עצב גדול בחדר המורים, סוג של לב נשבר.

אלעד אומר שהוא קשוב לזה, לא משנה מה יוחלט, אנחנו נחשוב איך להפוך את התהליך הזה לנעים ביותר עבורכם, יכול להיות שמורים ילמדו בשני בתי הספר, יכול להיות שנשמור על חניכה בין בתי הספר, יכול להיות שנשים חדר מורים או מרחב משותף למורים משני בתי הספר. אז כואב לי לשמוע שהלב נשבר, אבל אנחנו נעבוד בזה שאתם תצליחו לשמור על הביחד שלכם.

עולה שאלה לגבי לוח הזמנים לקבלת ההחלטות כי מורים צריכים להחליט עד מרץ.

אלעד משיב שבוע הבא תקבל ההחלטה ובספטמבר ההחלטה תיושם.

עולה שאלה – אחרי המליאה איך יעדכנו אותנו?

אלעד – המליאה משודרת, אז תשמעו על זה מכולם, אבל יצא גם מסמך.